

NASLOV ORIGINALA:

Esther & Jerry Hicks

Ask and It Is Given: *Learning to Manifest Your Desires*

Copyright © 2004 by Esther & Jerry Hicks

Original English language publication 2004 by Hay House, Inc., California, USA.

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2019

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Tatjana Milosavljević

LEKTURA:

Maja Banjac Kesić

DIZAJN KORICE:

Siniša Subotić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

ESTER i DŽERI HIKS

TRAŽI I DOBIČEŠ

HARMONIA

TRAŽI I DOBIČEŠ

Naučite da pokažete šta želite

*Ester i Džeri Hiks
(Abrahamova učenja)*

Knjiga je posvećena svima vama koji, u svojoj želji za prosvetčenjem i dobrobiti, postavljate pitanja na koja odgovara ova knjiga, kao i divnoj deci naše dece, koja su primer onoga čemu nas ona uči:

Lorel (5), Kevinu (3) i Kejt (2), koji još ne pitaju, zato što još nisu zaboravili.

Ova učenja posebno su posvećena Lujzi Hej, koju je njena želja da pita i uči – i rasejava širom planete – načela Dobrobiti, navela da od nas zatraži da napišemo ovu sveobuhvatnu knjigu o Abrahamovim učenjima.

Sadržaj

Predgovor	9
Upoznavanje s Abrahamom	13
DEO I.....	25
Glava 1	
Kako da se ovog časa osećate dobro	27
Glava 2	
Održavamo obećanje koje smo vam dali – podsećamo vas ko ste	31
Glava 3	
Sami ste tvorci vlastite stvarnosti.....	35
Glava 4	
Kako da odavde stignem tamo?	39
Glava 5	
Ova jednostavna osnova za razumevanje doprinosi da sve sve uklopi	43
Glava 6	
Zakon privlačenja, najmoćniji zakon Univerzuma.....	47
Glava 7	
Stojite na pročelju misli.....	53
Glava 8	
Vi ste odašiljač i prijemnik vibracija.....	59
Glava 9	
Skrivena vrednost iza vaših emocionalnih reakcija	63
Glava 10	
Tri koraka do svega što želite da budete, radite ili imate	67
Glava 11	
Uz praksu, postaćete srećan promišljeni stvaralac	73

Glava 12	
Sami kontrolišete svoje emocije	79
Glava 13	
Dozvolite osećanjima da vas vode	
Glava 14	
Neke stvari koje ste odranije znali.....	91
Glava 15	
Vi ste savršeno biće koje narasta u savršenom svetu koji narasta u savršenom Univerzumu koji narasta.....	97
Glava 16	
Sudelujete u stvaranju u veličanstveno raznolikom Univerzumu	99
Glava 17	
Gde ste, a gde želite da budete?	105
Glava 18	
Možete postepeno menjati svoju vibracionu frekvenciju	109
Glava 19	
Samo vi znate šta osećate prema sebi.....	113
Glava 20	
Pokušaj ometanja slobode drugih uvek vas staje vlastite slobode	117
Glava 21	
Samo ste 17 sekundi daleko od 68 sekundi do ispunjenja.....	127
Glava 22	
Različiti stepeni na skali vašeg emocionalnog navođenja	131

DEO II.....	141
Predstavljanje 22 oprobana procesa koja će unaprediti vašu tačku privlačenja.....	143
Jeste li nalepili „smajlija” preko toga?	149
Proces br. 1	
Silovitost zahvalnosti	157
Proces br. 2	
Čarobna kutija stvaranja.....	165
Proces br. 3	
Kreativna radionica.....	171
Proces br. 4	
Virtualna stvarnost	181
Proces br. 5	
Igra prosperiteta	191
Proces br. 6	
Proces meditacije.....	195
Proces br. 7	
Procena snova	203
Proces br. 8	
Knjiga pozitivnih aspekata.....	209
Proces br. 9	
Pisanje scenarija.....	217
Proces br. 10	
Podmetač.....	221
Proces br. 11	
Planiranje segmenta	227
Proces br. 12	
Zar ne bi bilo lepo da... ..	235
Proces br. 13	
Koja misao više prija?.....	241

Proces br. 14	
Proces raščišćavanja gužve	249
Proces br. 15	
Novčanik	255
Proces br. 16	
Rotiranje	259
Proces br. 17	
Točak usredsređenosti.....	267
Proces br. 18	
Nalaženje tačke osećanja.....	277
Proces br. 19	
Ublažavanje otpora zarad oslobađanja od dugova	281
Proces br. 20	
Prepušćanje menadžeru	287
Proces br. 21	
Vraćanje prirodnog dobrog zdravlja.....	291
Proces br. 22	
Penjanje skalom emocija	299

Predgovor

*dr Vejn V. Dajer,
autor bestselera
The Power of Intention*

Knjiga koju ovog časa držite u rukama sadrži neka od najsnažnijih učenja koja su vam danas na raspolaganju na našoj planeti. Poruke koje Abraham nudi u ovoj knjizi izuzetno su me dirnule i veoma su mnogo uticale na mene, kao i audio-trake koje Ester i Džeri obezbeđuju već osamnaest godina. Štaviše, duboko sam počastvovan time što me je Abraham zamolio da napišem kratak predgovor za ovu knjigu, koju smatram prekretnicom u izdavaštvu. Jedinstvena je u toj oblasti – srećni ste što ste dobili priliku da zavirite u misli onih koji su trajno povezani s energijom Izvora. Štaviše, ovi glasovi Duha govore jezikom koji ćete razumeti i moći odmah da ga pretočite u dela. Nude vam šemu za razumevanje i primenu vaše vlastite sudbine.

Ono što mi prvo pada na pamet jeste sledeće: ako još niste spremni da pročitate i primenjujete ovu veliku mudrost, molim vas da prosto nosite ovu knjigu nekoliko nedelja svuda sa sobom. Dozvolite da njena energija prožme svaki otpor koji eventualno osećaju vaše telo i um i pustite da odzvanja onim unutrašnjim mestom koje je bez oblika i bez granica – to je ono što često zovete svojom *dušom*, ali što bi Abraham nazvao vašom *vibracionom vezom s vašim Izvorom*.

Ovo je univerzum vibracija. Ajnštajn je jednom prilikom rekao: „Ništa se ne događa dok se nešto ne pokrene”, to jest, sve vibrira određenom merljivoj frekvencijom. Rastavite

čvrsti svet na manje i sitnije delove i videćete da ono što vam se čini čvrstim nije ništa više nego igra – igra čestica i praznog prostora. Idite do najsitnijih među ovim kvantnim česticama i ustanovićete da potiču iz izvora koji vibrira tako brzo da prkosi svetu početaka i krajeva. Ova najviša / najbrža energija naziva se energijom Izvora. Vi i svi ostali i sve ostalo potekli ste od ovih vibracija i potom prešli u svet stvari, tela, uma i ega. Napuštajući ovu energiju Izvora, zakoračili smo u ceo jedan svet problema, bolesti, oskudica i strahova.

Abrahamova učenja su, u suštini, usredsređena na to da vam pomognu da se vratite, u svakom pogledu, tom Izvoru iz kojeg su sve stvari potekle i u koji se na kraju vraćaju. Ova energija Izvora ima izgled i osećaj onoga čega sam se dotakao u svojoj knjizi *The Power of Intention*. Abraham, međutim, može da vam ponudi ovu prosvetljujuću mudrost, tako što ćete imati privilegiju da budete stoprocentno povezani s Izvorom i nećete nikad sumnjati u tu vezu – to je evidentno u svakom pasusu ove knjige. Zato i kažem da je prekretnica u izdavaštvu.

Vi ste u direktnom, svesnom dodiru s grupom iskrenih, ozbiljnih bića koja na umu imaju samo vašu dobrobit. Ona će vas podsetiti da ste potekli sa Izvora dobrobiti i da možete prizvati sebi tu višu vibracionu energiju i pustiti da neometano prožima sve aspekte vašeg života, ili joj se možete odupirati i tako ostati odsečeni od onoga što hrani dušu ljubavlju.

Poruka je ovde prilično zaprepašćujuća, ali i tako jednostavna u isti mah – potekli ste sa Izvora ljubavi i dobrobiti. Kad ste dorasli toj energiji mira i ljubavi, ponovo stičete moć svog Izvora – a to je moć da pokažete šta želite, prizivate dobrobit, privlačite izobilje tamo gde je vladala oskudica i imate pristup Božanskom vođstvu u vidu pravih ljudi i pravih okolnosti. To je ono što radi vaš Izvor, a budući da ste potekli iz njega, i vi možete i moći ćete to isto.

Proveo sam ceo dan s Abrahamom lično, ručao sam s Ester i Džerijem i preslušao stotine Abrahamovih audio-snimaka,

tako da vam nudim saznanje iz prve ruke – za nekoliko trenutaka otpočecete životno važno putovanje, koje vam nudi dvoje najautentičnijih i duhovno najčistijih ljudi koje sam ikada sreo. Džeri i Ester Hiks smatraju da su počastvovani dodeljenom im dužnošću da vam iznesu ova učenja, jednako kao što sam i ja počastvovan privilegijom da napišem ovaj predgovor za Abrahama.

Molim vas da ove reči čitate pažljivo i da odmah počnete da ih primenjujete. One odražavaju ono što već godina govori: „Kad promenimo način gledanja na stvari, menjaju se i stvari koje gledamo.” Videćete i doživeti da se čitav jedan novi svet menja pred vašim očima. To je svet koji je stvorila energija Izvora, koja želi da se ponovo povežete s njom i živite život pun radosne dobrobiti.

Hvala ti, Abrahame, što si mi dopustio da kažem nekoliko reči u ovoj tako dragocenoj knjizi.

Volim vas – SVE VAS.

Vejn

Upoznavanje s Abrahamom

Ester Hiks

Ona razgovara s duhovima!" rekla je naša prijateljica. „Dolazi sledeće nedelje i možete zakazati susret s njom i pitati je šta god vam padne na pamet!"
To je poslednja stvar na svetu koju bih ikad pože-lela da uradim, pomislila sam, ali sam u isto vreme začula svog supru-ga Džerija kako govori: „Biće nam drago da se sretnemo s njom. Kako to da organizujemo?"

To je bilo 1984, a za četiri godine koliko smo tada bili u braku, nismo se nikad posvađali niti razmenili ljutite reči. Bili smo dvoje veselih ljudi koji su srećno i zadovoljno živeli jedno s drugim, i slagali smo se otprilike u vezi sa svim što je iskršavalo na našem životnom putu. Neprijatno sam se osećala samo kad bi Džeri zabavljao društvo svojim dvadeset godina starim pričama o doživljajima s daskom za surfovanje. Kad bismo sedeli u restoranu ili na nekom drugom javnom mestu i kad bih osetila da se bliži jedna od tih priča, uljudno bih se izvinila (ponekad i ne baš tako uljudno) i otišla da napuderišem nos ili sednem za šank, ili bih sedela u kolima sve dok ne bih procenila da je prošlo dovoljno vremena i da se prepričavanje završilo. Srećom, Džeri je naposljetku prestao da priča te priče u mom prisustvu.

Ne bi se moglo reći da sam bila naročito religiozna kao dete, ali dovoljno dugo pohađala sam nedeljnu školu da se u meni razvije vrlo snažan strah od zla i đavola. Kad se setim

toga, nisam sasvim sigurna da li su naši učitelji u nedeljnoj školi zaista posvećivali veći deo časova tome da nas nauče da se borimo đavola, ili se meni to samo tako činilo. Ali uglavnom je to ono čega se sećam iz tih godina.

Stoga sam, kao što su me učili, pažljivo izbegavala sve što je moglo da ima bilo kakve veze sa đavolom. Jednom prilikom kad sam, kao devojka, bila u auto-bioskopu, slučajno sam kroz stražnje staklo automobila bacila pogled prema drugom platnu i ugledala užasnu scenu iz filma *Isterivač đavola* (koji namerno nisam otišla da gledam), a ono što sam videla, iako nisam čula zvuk, toliko je uticalo na mene da sam nedeljama imala noćne more.

„Zove se Šila”, rekla je naša prijateljica Džeriju. „Dogovoriću vam sastanak s njom i javiću vam kad je.”

Džeri je nekoliko narednih dana proveo zapisujući svoja pitanja. Rekao je da ima nekih koja su mu zaostala još iz rano detinjstva. Ja nisam pravila spisak. Umesto toga, borila sam se s mišlju da uopšte ne odem tamo.

Dok smo skretali na kolski prilaz prelepe kuće u srcu Feniksa, u Arizoni, sećam se da sam mislila: *Šta li mi je sve ovo trebalo?* Na ulaznim vratima sačekala nas je vrlo prijatna žena i uvela nas je u divno uređenu dnevnu sobu, gde je trebalo da sačekamo zakazani sastanak.

Kuća je bila velika, nameštena jednostavno ali s ukusom, i vrlo tiha. Sećam se da sam osetila strahopoštovanje, kao da sam u crkvi.

Potom su se otvorila velika vrata i u sobu su ušle dve žene, odevene u pamučne košulje i suknje jarkih boja. Izgleda da smo imali zakazan prvi termin posle ručka; obe žene delovale su zadovoljno i osveženo. Osetila sam kako se pomalo opuštam. Možda ipak neće biti tako strašno.

Ubrzo su nas pozvali u lepo uređenu spavaću sobu, u kojoj su se ispred kreveta nalazile fotelje. Šila je sedela na ivici kreveta, a njena asistentkinja na jednoj od fotelja, s malim kasetofonom na stočiću pored nje. Džeri i ja smestili smo se

u preostale dve fotelje, a ja sam se pripremila za ono što nas je čekalo, šta god to bilo.

Pomoćnica je objasnila da će se Šila opustiti i olabaviti svest i da će nam se potom obratiti Teo, ne-fizičko biće. Kad se to desi, moći ćemo da ga pitamo sve što želimo.

Šila je legla na kraj kreveta, svega nekoliko stopa od mesta na kojem smo sedeli, a njeno disanje se produbilo. Ubrzo je vrlo neobičan glas iznebuha rekao: „Počinjemo, zar ne? Imate li pitanja?”

Pogledala sam Džerija, nadajući se da je spreman da počne, jer sam za sebe znala da *nisam* spremna za razgovor s osobom koja nam se obratila, ko god da je bila. Džeri se nagnuo napred; jedva je čekao da postavi svoje prvo pitanje.

Dok su Teove reči lagano dopirale sa Šilinih usana, opustila sam se. I mada sam znala da je glas koji čujemo Šilin, nekako sam u isto vreme znala da je izvor tih čudesnih odgovora nešto sasvim drugačije od Šile.

Džeri je rekao da je svoja pitanja skupljao od pete godine i postavljao ih je što je brže mogao. Naših 30 minuta prošlo je tako brzo, ali je moj strah od ovog čudnog iskustva za to vreme iščezao a da nisam progovorila ni reč, i bila sam prožeta osećanjem dobrobiti koje je prevazilazilo sve što sam ikad osećala.

Našavši se ponovo u kolima, rekla sam Džeriju: „Stvarno bih volela da sutra ponovo dođemo ovamo. Ima nekih stvari koje bih *volela* da pitam.” Džeri je oduševljeno zakazao novi sastanak, jer je imao još mnogo pitanja na svom spisku.

Negde na polovini našeg termina narednog dana, Džeri mi je nerado prepustio preostale minute i upitala sam Tea: „Kako možemo efikasnije da ostvarimo svoje ciljeve?”

„Pomoću meditacije i afirmacija”, glasio je odgovor.

Zamisao o meditaciji nije me ni najmanje privlačila i nisam poznavala nikog ko ju je praktikovao. Štaviše, pri samoj pomisli na tu reč, padali su mi na pamet ljudi koji leže na ekserima, hodaju po usijanom ugljevlju, provode život stojeći na jednoj nozi ili zaustavljaju putnike na aerodromu moleći za prilog. Stoga sam upitala: „Kako to mislite, pomoću *meditacije*?”

Odgovor je bio kratak, a reči koje sam čula prijaše mi: „Sedite u tihu prostoriju. Obucite nešto komotno i usredsredite se na disanje. Dok vam um luta, a lutaće, skrenite misli i usredsredite se na disanje. Bilo bi dobro da to radite zajedno. Biće snažnije.”

„Da li biste nam mogli reći kakva afirmacija bi nam bila od koristi?” upitali smo.

„Ja [recite svoje ime] *vidim i privlačim sebi, kroz božansku ljubav, Bića koja kroz moj proces traže prosvetljenje. Zajedništvo će nas uzdizati.*”

Kad su reči doprle od Šile/Tea, osetila sam kako prodiru u samu srž mog bića. Ka meni i kroz mene poteklo je osećanje ljubavi kakvo još nikad nisam spoznala. Moj strah je nestao. Džeri i ja osećali smo se čudesno lepo.

„Da li da dovedemo našu kćerku Trejsi da vas upozna?” upitala sam.

„Ako ona tako želi, ali nije neophodno, jer ste i vi (Džeri i Ester) takođe kanali.”

To što je rekao bilo mi je sasvim nelogično. Nisam mogla da verujem da je tako, a da u tim godinama (bila sam u tridesetim) još nisam ništa osećala.

Kasetofon je škljocnuo i isključio se i oboje smo osetili blago razočaranje zbog toga što je naš čudesan doživljaj priveden kraju. Šilina asistentkinja upitala nas je imamo li još jedno, poslednje pitanje. „Da li biste želeli da saznate ime svog duhovnog vodiča?” upitala je.

Bilo je to pitanje koje nikad ne bih postavila, jer mi je izraz *duhovni vodič* bio sasvim nepoznat. Međutim, oduvek mi se dopadala ideja o anđelima čuvarima. „Da, molim vas, da li biste mogli da mi kažete kako se zove moj duhovni vodič?”

Teo je odvratio: „Rečeno nam je da ćete to doznati u direktnom kontaktu. Imaćete natčulno iskustvo tokom kojeg će vam to biti saopšteno.”

Kakvo sad pa natčulno iskustvo, pitala sam se, ali pre no što sam stigla da to naglas izgovorim, javio se Teo, tonom koji je označavao kraj razgovora: „Bog vas voleo!” i Šila je

otvorila oči i sela. Naš čudesni razgovor s Teom bio je završen.

Otišavši iz Šiline kuće, Džeri i ja odvezli smo se do vidikovca na padini jedne od planina u okolini Feniksa. Stajali smo tako, naslonjeni na kola, nemo posmatrajući zalazak sunca u daljini. Nismo bili svesni preobraženja koje se u nama odigralo tog dana. Znali smo samo da se osećamo divno.

Kući sam se vratila s čvrstom namerom da uradim dve stvari: meditiraću, šta god *to* značilo, i saznaću ime svog duhovnog vodiča.

Stoga smo se oboje presvukli u bademantile, navukli zavese u dnevnom boravku i zavalili se u dve velike fotelje s širokim naslonima, s malim etažerom između nas. Iako smo bili ohrabreni da ovo radimo zajedno, osećaj je ipak bio pomalo čudan, a etažer je iz nekog razloga pomagao da se ta čudnovatost prikrije.

Sećala sam se Teovih uputstava: *Sedite u tihu prostoriju. Obucite nešto komotno i usredsredite se na disanje.* Stoga smo podesili tajmer na 15 minuta i ja sam zatvorila oči i počela sa svesnim disanjem. U svom umu, postavila sam sebi sledeće pitanje: *Ko je moj duhovni vodič?* i potom sam počela da brojim udisaje i izdisaje. Telo mi je gotovo odmah obamrlo. Više nisam razlikovala nos od nožnih prstiju. Osećaj je bio čudan, ali nekako utešan, i uživala sam u njemu. Činilo mi se da se celo moje telo polako okreće ukруг, iako sam znala da sedim u fotelji. Tajmer se oglasio, prenuvši nas, i rekla sam: „Idemo još jednom.”

Još jednom, zatvorila sam oči, brojala udisaje i izdisaje i osetila kako trnem od glave do pete. Tajmer je ponovo zazvonio i prenuo nas. „Idemo još jednom”, rekla sam.

Stoga smo podesili tajmer na još 15 minuta i opet sam osećala kako mi obamrlost obuzima celo telo. Ali ovog puta je nešto, ili neko, počeo da „diše mojim telom”. S moje tačke gledišta, činilo se kao zanosna ljubav koja je iz dubine mog tela izbijala napolje. Kakav veličanstven osećaj! Džeri je čuo

moje tihe uzdahe zadovoljstva i kasnije rekao da mu se činilo kao da se grčim u ekstazi.

Kad se tajmer oglasio i trgao me iz stanja meditacije, zubi su mi cvokotali kao nikad dotad. Ili, bolje rečeno, *zujali* su. Skoro sat vremena, moji zubi su zujali dok sam pokušavala da se vratim u svoje normalno stanje svesti.

Tada nisam shvatala šta se događalo, ali sada znam da sam doživela svoj prvi kontakt s Abrahamom. I mada nisam znala šta me je snašlo, znala sam, šta god to bilo – *da je bilo dobro!* I želela sam da to ponovo osetim.

Zato smo Džeri i ja odlučili da svakodnevno meditiramo 15 minuta. Mislim da tokom narednih šest meseci nismo propustili ni jedan jedini dan. Osećala sam obamrlost ili odvajanje, svaki put, ali tokom naših meditacija nije se više dogodilo ništa neobično. A onda, baš uoči Dana zahvalnosti 1985, dok sam meditirala, glava je počela da mi se pomera levo-desno. Sledećih nekoliko dana, za vreme meditacije, moja glava se svaki put pomerala tim istim blagim, tečnim pokretima. Osećaj je bio lep i donekle je podsećao na letenje. A onda, negde trećeg dana od pojave ovog novog pokreta, za vreme meditacije, shvatila sam da se moja glava uopšte ne pokreće nasumično, već kao da nosom ispisujem slova u vazduhu. „M-N-O-P”, bilo je ono što sam uspela da pohvatam.

„Džeri”, uzviknula sam, „pa ja ispisujem slova nosom!” S tim rečima, onaj osećaj zanosa se vratio. Žmarci su me prolazili od glave do pete dok je ta ne-fizička energija u talasima prolazila kroz moje telo.

Džeri je brzo uzeo svesku i počeo da zapisuje slova dok ih je moj nos ispisivao u vazduhu: „JA SAM ABRAHAM. JA SAM TVOJ DUHOVNI VODIČ.”

Abraham nam je kasnije objasnio da ih ima mnogo okupljenih tamo s „njima”. O sebi govore u množini, zato što su oni kolektivna svest. Objasnili su mi da su, na početku, obraćajući mi se kroz mene, rekli „ja sam Abraham” samo zato što sam očekivala da moj duhovni vodič bude jedno

biće, ali da ih je zapravo *mnogo* koji, na neki način, govore jednim glasom, ili imaju konsenzus misli.

Da citiram Abrahama: *Abraham nije pojedinačna svest kakvu osećate vi koji se nalazite u vašim pojedinačnim telima. Abraham je kolektivna svest. Postoji ne-fizički tok svesti, i kad jedno od vas postavi pitanje, postoji mnogo, mnogo tačaka svesti koje prodiru kroz ono što deluje kao jedna perspektiva (zato što, u ovom slučaju, postoji jedno ljudsko biće, Ester, koje je tumači ili artikuliše), tako da vama deluje kao pojedinačan. Mi smo višedimenzionalni i višenaspektni i svakako višesvesni.*

Abraham nam je tada objasnio da oni ne šapuću u moje uho reči koje ja potom ponavljam drugima, već da, umesto toga, nude blokove misli, poput radio-signala, koje ja primam na nekom podsvesnom nivou. Potom te blokove misli prevodim u ekvivalentne fizičke reči. „Čujem” reči koje se govore kroz mene, ali za vreme samog procesa prevoda nisam svesna onoga što pristiže, niti imam vremena da se prisećam onoga što je već pristiglo.

Abraham je objasnio da su mi već neko vreme nudili te blokove svesti, ali da sam se ja toliko strogo pridržavala Teovog uputstva, koje je glasilo: „Dok vam um luta, a lutaće, skrenite misli i usredsredite se na disanje”, da sam, kad god bi neka od ovih misli počela, požurila da je potisnem što brže mogu i ponovo se usredsredim na disanje. Pretpostavljam da je jedini način da se probiju do mene bio da mojim nosom ispisuju slova u vazduhu. Abraham kaže da je onaj divan osećaj koji mi je u talasima prolazio telom kad sam shvatila da zapravo izgovaram reči bila radost koju sam osetila spoznavši da nam se svest povezuje.

Tokom narednih nekoliko nedelja, naš proces komunikacije se ubrzano razvijao. Ispisivanje slova nosom u vazduhu išlo je sporo, ali je Džeri bio toliko oduševljen ovim jasnim i praktičnim izvorom informacija da je umeo da me probudi usred noći da bi postavio Abrahamu neko pitanje.

Ali onda, jedne večeri, osetila sam kako vrlo snažna čulna senzacija prolazi kroz moje ruke, dlanove i prste, i odjednom sam, dok smo ležali u krevetu i gledali televiziju, počela da lupkam dlanom po Džerijevim grudima. Istovremeno sam osetila vrlo snažan poriv da ustanem iz kreveta i odem do svoje *IBM* električne pisaće mašine. Kad sam spustila prste na tastaturu, oni su odjednom počeli da prelaze gore-dole po tipkama, kao da je neko žurno ispitivao šta je ta mašina uopšte i gde se nalaze pojedina slova. A onda su moje ruke počele da kucaju: svako slovo, svaki broj, iznova i iznova. Potom su i reči na papiru počele da dobijaju smisao: *Ja sam Abraham. Ja sam tvoj duhovni vodič. Ovde sam da bih radio zajedno s tobom. Volim te. Zajedno ćemo napisati knjigu.*

Ustanovili smo kako mogu da stavim ruke na tastaturu i potom se opustim, umnogome na isti način kao što sam činila za vreme meditacije, i da će Abraham (koga ćemo u daljem tekstu nazivati „oni”) potom odgovarati na sva pitanja koja Džeri postavi. Bilo je to čudesno iskustvo. Bili su tako inteligentni, tako puni ljubavi i tako dostupni! U bilo koje doba dana ili noći, bili su tu da razgovaraju s nama o bilo čemu.

A onda, jednog popodneva, vozeći auto-putem kroz Feniks, osetila sam u svojim ustima, bradi i vratu čulnu senzaciju sličnu onoj kad se spremate da zevnete. Impuls je bio veoma snažan, toliko da nisam uspevala da ga potisnem. Skretali smo, između dva velika kamiona, i kako se činilo da oba istovremeno prelaze u našu traku, pomislila sam na trenutak da će nas prosto pregaziti. U tom trenutku, s mojih usana sišle su prve reči koje je Abraham izgovorio kroz mene: „Siđi na sledećem izlazu!”

Sišli smo s auto-puta i zaustavili se na parkiralištu ispod nadvožnjaka, gde su se Džeri i Abraham satima družili. Oči su mi bile čvrsto zatvorene, a glava mi se ritmično pomerala gore-dole dok je Abraham odgovarao na Džerijevu bujicu pitanja.

Kako se baš meni desilo nešto ovako divno? Ponekad, kad razmišljam o tome, jedva mogu da poverujem da je istina. Liči na bajku – gotovo kao da poželite nešto i protrljate čarobnu lampu. A ponekad, opet, čini mi se kao nešto najlogičnije i najprirodnije na svetu.

Ima trenutaka kad jedva mogu da se setim kakav je bio naš život pre no što je Abraham ušao u njega. Oduvek sam, uz vrlo malo izuzetaka, bila ono što bi većina ljudi nazvala srećnom osobom. Imala sam divno detinjstvo, bez većih trauma, koje sam provela s dve sestre, uz dobre roditelje pune ljubavi. Kao što sam već rekla, Džeri i ja bili smo tada već četiri godine u blaženo srećnom braku i ja sam, u svakom pogledu, živela zaista srećno i zadovoljno. Ne bih nikad opisala sebe kao nekog u kome se roje pitanja koja su ostala bez odgovora. Štaviše, nisam uopšte ni postavljala mnogo pitanja i nisam formirala neko izraženo mišljenje o bilo čemu.

Džeri je, s druge strane, bio ispunjen strastvenim pitanjima. Čitao je sve što mu je dolazilo pod ruku, uvek tražeći načina da pomogne drugima da žive srećnije. Do dana današnjeg nisam upoznala nekog ko ima veću želju da pomogne drugim ljudima da uspešnije žive.

Abraham objašnjava da je razlog što smo Džeri i ja ovako savršena kombinacija za ovaj zajednički rad to što je Džerijeva snažna želja prizvala Abrahama, dok je odsustvo izraženih mišljenja i strahova činilo mene dobrim prijemnikom za informacije koje je Džeri tražio.

Džeri je bio toliko entuzijastičan, čak i u svojim prvim interakcijama s Abrahamom, jer je shvatao dubinu njihove mudrosti i čistotu onoga što pružaju. Tokom svih ovih godina, taj njegov entuzijazam nije nimalo oslabio. Niko od prisutnih u prostoriji ne uživa u onome što Abraham ima da kaže više od Džerija.

Na početku naših interakcija s Abrahamom, nismo zaista razumevali šta se događa i nismo imali stvarnog načina da saznamo s kim to Džeri razgovara, ali je i pored toga bilo uzbudljivo, čudesno i divno – i otkačeno. Delovalo je tako

čudno da sam bila sigurna da većina ljudi koje znam ne bi razumela; po svoj prilici ne bi ni *želeli* da razumeju. Zbog toga sam naterala Džerija da obeća da neće nikome reći za našu čudesnu tajnu.

Pretpostavljam da je sad očigledno da moj muž nije održao to svoje obećanje, ali nije mi žao. Oboje najviše volimo da boravimo u prostoriji punoj ljudi koji žele da porazgovaraju s Abrahamom o nečemu. Ono što najčešće čujemo od ljudi koji se putem naših knjiga, video i audio traka, seminara ili veb-sajta susreću s Abrahamom, jeste: „Hvala vam što ste mi pomogli da se setim onoga što sam nekako oduvek znao”, i: „Ovo mi je pomoglo da složim kockice istine koje sam usput sakupljala. Pomoglo mi je da sve shvatim!”

Izgleda da Abraham nije zainteresovan za predskazivanje budućnosti na način na koji to čine vidovnjaci, iako sam uverena da onu uvek znaju šta nas u budućnosti čeka, već su umesto toga učitelji koji nam svojim savetima pomažu da s mesta na kom se nalazimo stignemo tamo gde bismo želeli da budemo. Objasnili su nam da njihov posao nije da odlučuju šta bi trebalo da želimo, već da nam pomognu da ostvarimo ono što želimo, šta god to bilo. Abrahamovim rečima: *Abrahamovo nije da vodi nekoga prema nečemu ili od nečega. Želimo da sami donosite sve odluke u vezi sa svojim željama. Naša jedina želja je da otkrijete način na koji možete da ostvarite svoje želje.*

Od svega što su ljudi rekli o Abrahamu, najomiljenije su mi reči dečaka tinejdžera koji je upravo preslušao traku na kojoj Abraham odgovara na pitanja koja muče tinejdžere. Dečak je rekao: „U početku nisam verovao da Ester zaista govori za Abrahama. Ali kad sam preslušao traku i čuo Abrahamove odgovore na ova pitanja, znao sam da je Abraham stvaran, jer on ne sudi. Ne verujem da bilo koja osoba može da bude tako mudra i tako pravedna i da pritom i ne sudi.”

Za mene, ovo putovanje s Abrahamom bilo je toliko čudno da prosto ne nalazim reči da ga objasnim. Obožavam ovaj osećaj dobrobiti koji me prožima otkako učim od njih.

Volim njihovo dobrodušno savetovanje posle kojeg se uvek osećam jača. Volim da vidim kako se život mnogih naših dragih prijatelja (i novih prijatelja koje smo u međuvremenu stekli) poboljšava kroz primenu onoga čemu ih je Abraham naučio. Volim to što ova predivna bića dolaze u moj um kad god ih za to zamolim, uvek spremna i voljna da nam pomognu da nešto shvatimo.

(Uzgred, nekoliko godina nakon našeg susreta s Šilom i Teom, Džeri je potražio u rečniku reč *Teo*. „*Teo* znači Bog!” doviknuo mi je tada, sav radostan. *Zar to nije savršeno!* pomislila sam, s osmehom se prisećajući onog divnog dana, koji se pokazao kao čudesna prekretnica u našem životu. Brinula sam da li ću možda doći u dodir sa zlom, a kad ono – predstojala mi je konverzacija s Bogom!)

Na početku našeg rada s Abrahamom, naši klijenti želeli su da im objasnimo svoj odnos s njim. „Kako ste se upoznali? Kako održavate svoj odnos? Zašto su vas odabrali? Kako je to kad ste glasnogovornik tako duboke mudrosti?” Zato Džeri i ja, na početku svakog predavanja ili radijske ili TV emisije, provodimo nekoliko minuta u nastojanju da na ta i slična pitanja odgovorimo što bolje umemo. Ali nekako sam uvek nestrpljiva tokom tog dela naše prezentacije. Želim samo da se opustim, pustim Abrahamovu svest da poteče i otpočnem s onim za šta Džeri i ja smatramo da je istinski razlog što smo uopšte tu.

Naposletku smo napravili besplatan snimak *Uvod u Abrahama*, koji ljudi mogu da slušaju onda kad im to odgovara, i koji objašnjava kako je počelo i kako se razvijalo naše iskustvo s Abrahamom. (Sada smo postavili taj 74-minutni *Uvod*, predviđen za slobodno preuzimanje, na www.abraham-hicks.com, naš interaktivni veb-sajt, da bismo objasnili ko smo i šta smo radili pre nego što smo upoznali Abrahama.) Oboje izuzetno uživamo u svojoj ulozi u procesu prebacivanja Abrahamove poruke u format koji i drugi ljudi mogu da čuju i iskoriste, ali za nas, Abrahamova poruka je oduvek bila glavni događaj.

Jutros mi je Abraham rekao: *Ester, svesni smo pitanja koja isijavaju iz masovne svesti vaše planete i ovde, kroz tebe, radosno ćemo odgovoriti na njih. Opusti se i uživaj u predivnom procesu nastanka ove knjige.*

Zato ću se sada opustiti i pustiti Abrahama da odmah počne da piše ovu knjigu za vas. Verujem da će vam, iz svoje perspektive, objasniti ko su, ali što je još važnije, verujem da će vam pomoći da shvatite ko ste vi. Moja je želja da vaše upoznavanje s Abrahamom bude isto onako značajno kao što je bilo i ostalo za nas.

S ljubavlju, Ester